

bestemte Grænser. Af det ovenfor anførte fremgaar det, at disse Grænser, inden for hvilke Bortfjernelsen af Materialet maa anses for utilraadelig, ere meget forskellig beliggende for de forskellige Steder, og skulde man derfor fastsætte en almengældende Grænse ved Angivelse enten af Vanddybde eller Afstand fra Kysten, maatte denne Grænse være saa vid, at den i de fleste Tilfælde vilde være ubillig for dem, i hvis Interesse det ligger at kunne tage det omhandlede Materiale. I ethvert Fald maa den i Forslaget til Lov om Tillæg til Lov af 23de Januar 1862 anførte Dybde ved dagligt Banded af 4 Fod og Afstand fra Strandbredden af 100 Alen siges at være meget for lav, og den vil kun kunne passe for vore nævreste Indvande. Jeg skal i den Henseende eksempelvis nævne, at i Besterhavet ud for Sjllands Vestkyst har Bølgebevægelsen Indflydelse paa Havbunden i en Dybde af ca. 18 Fod og indtil i en Afstand fra Strandbredden af ca. 1,000 til 3,000 Fod, ud for Kattegatskysten ved Stagen paa en Vanddybde af 14—15 Fod og i en Afstand fra Strandbredden af ca. 1,000 Fod, ved Gilleleje paa en Dybde af 12 Fod og i en Afstand fra Kysten af ca. 700 Fod, ud for Østersøysterne ved Lollands Sønderstrand paa en Dybde af 11—12 Fod og i en Afstand fra Strandbredden af 500 til 1,000 Fod og ved Falsters Østkyst paa en Dybde af 15 Fod og i en Afstand af 1,000 Fod. Endvidere skal jeg anføre, at paa Østfiden af Den Hirtsholmen findes 4 Fods Dybde i nogle faa Favnes Afstand fra Kysten, og i 100 Alens Afstand fra denne ud for Fyret paa den nævnte Ø er Dybden 18 Fod. Den bestaar af Ler til Dels dækket med Sten, og dens Østkyst bevares alene under Beskyttelse af det Stenlag, der henligger paa Forstranden ud til en betydelig Vanddybde. At borttage Sten paa dette Sted inden for 100 Alens Afstand fra Strandbredden vilde i høj Grad udsætte denne Kyst for at bortføres. Endelig skal jeg endnu anføre, at det for at sikre de lollandste Diger mod alt for stærke Angreb af Søen har været nødvendigt at foretage en Vædring af det af Indenrigsministeriet under 11te Marts 1880 udstedte „Reglement for Benyttelsen af de lollandste offentlige Diger og Forstranden ud for disse“. Den i dette Reglements § 11 indeholdte Bestemmelse, ved hvilken det var forbudt at borttage Sand, Grus og Sten uden for Digerne inden for en Afstand af 150 Fod fra Digerkronen, er nemlig ved Ministeriets Resolution af 23de Oktober 1896 forandret derhen, at Borttagelse af Ler, Sand, Grus, Sten og deslige uden for Digerne er forbudt ved Digerne mod Nakstov Fjord og mellem Stensø og Albu Tange inden for en Afstand af 500 Fod og ved Digerne mod Langelandsbæltet og Østersøen inden for en Afstand af 1,000 Fod regnet fra Dagligvandslinien.

Da Beliggenheden af den Grænse, inden for hvilken det kan tillades at borttage Materiale fra Forstranden, saaledes er meget forskellig for de forskellige Steder, maa det formentlig anses for uhenigtsmæssigt at fastsætte nogen almengældende Bestemmelse som den, der indeholdes i Lovforslagets § 1.

Uagtet der ikke i Landbrugsministeriets Skrivelse er fremsat noget Ønske om at erholde en Udtalelse om de i Lovforslagets øvrige Paragraffer indeholdte Bestemmelser, skal jeg dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Forslagets § 2 formentlig i for høj en Grad begrænser Ejerens eller Brugerens Ret til selv at borttage de Genstande, Forbudet omfatter, fra den ham selv tilhørende Del af den udhyrte og for Græs vækst blottede Strandbred. Hvor der foretages Arbejder til Sikring af Kysten, burde det mulig endog være tilladt hertil at benytte det uden for Kysten forhaandenværende Materiale, idet dette saaledes kun faar Anvendelse paa en hensigtsmæssigere Maade i det samme Øjemed, i hvilket Forbud er nedlagt imod Fjernelse af Materiale fra Forstranden uden for Kystlinien.

Chr. Otterstrøm.

Til Indenrigsministeriet.